

Geraestum considabant. Graeci, cum expugnata Troja redirent, ibi Nauplius regnavit, cujus jam supra mentionem fecimus. Strabo praeterea inter populos, qui in Euboeam immigrasse dicuntur, Arabes commemorat, qui Cadmum comitabantur 1); et Aeoles, qui Penthilo duce, filio Orestis, in hanc insulam venerunt, ibique sedes collocaverunt 2).

De urbibus.

Inter Euboeae urbes maxime inclaruit et primo loco ponenda est *Χαλκίς* a Pandoro condita 3), Aulidi in Boeotia ex adverso sita. Eam urbem per plura secula floruisse, neque pristinae dignitatis quidquam amisisse Strabo testatur. Post bellum Trojanum a Cotho Atheniensi denuo colonia huc deducta est 4). Homerus ejus (Il. 2. 537. sq.) mentionem facit. Imperium penes optimates erat et opulentissimi cives, summis honoribus ornati, *Ἱπποβοῦνται* appellabantur, quos rem pecuariam maxime fecisse putamus 5). Quo tempore illi optimates valebant, urbs Chalcis (a. 668.) colonos misit in Italiam inferiorem, qui ibi Rhegium condiderunt, neque minus in Siciliam. Etiam prope Olynthum Chalcidenses domicilium collocaverunt 6).

Arethusa fons largam frigidamque aquam incolis suppedabat 7).

Urbs gymnasiis, porticibus, templis, theatris, picturis, statuis ornata erat 8), forum magnum tribus porticibus circumdatum 9); regio, quae circumjacebat, oleis consita 10).

Datis ante pugnam Marathoniam Persarum imperio urbem subjecit, tum in ditionem Atheniensium rediit, et bello Peloponnesiaco in breve tempus libertate usa denuo Atheniensibus subjecta est. Cum Alexander Persis in Asia bellum illaturus esset, Chalcidenses,

- 1) Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Ἀραβες, οἱ Κάδμω συνδιαβάντες. Str. 10. p. 23.
- 2) Αἰολέων δὲ τινες ἀπὸ τῆς Πενθίλου στρατιᾶς κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ. Strabo 10. p. 23.
- 3) Νυνὶ μὲν οὖν ὁμολογουμένως ἡ Χαλκίς φέρεται τὰ πρωτεία καὶ μητρόπολις αὐτῆ λέγεται τῶν Εὐβοέων. Strabo 10. p. 33. Ἐκ τῆς Ἀττικῆς τὸν Ἐρεχθίδεω διαβάντα Πάνδωρον κτίσαι πόλιν μεγίστην τῶν ἐν αὐτῇ Χαλκίδα. Scymni orb. desc. v. 571—573.
- 4) Μετὰ τὰ Τρωικὰ Κότος, ἐξ Ἀθηρῶν ὀρηθεὶς, ὤκισε τὴν Χαλκίδα. Strabo 10. p. 23.
- 5) Οἱ δὲ Ἱπποβοῦνται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων. Herodot. 5, 77.
Ἡ τῶν Ἱπποβοῦντων καλουμένη ἐπεκράτει πολιτεία· προέστησαν γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων ἄνδρες ἀριστοκρατικῶς ἄρχοντες. Strabo 10. p. 24.
- 6) Ἡ δὲ Χαλκίς συνήρπισε τὰς (πόλεις) ὑπὸ Ὀλύνθῳ. Strabo 10. p. 23.
- 7) Τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς νᾶμα πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν κατοικοῦσιν. Dicaearchi status Graeciae p. m. 19.
- 8) Καὶ τοῖς κοινοῖς δὲ ἡ πόλις διαφόρως κατασκευάσται, γυμνασίοις, στοαῖς κ. τ. λ. ibidem.
- 9) Ἀγορὰ πλατεῖα τε οὖσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημένη. Ibidem p. 20.
- 10) Ἡ δὲ χώρα πᾶσα ἐλαιόφυτος. eod. loc. Oleis et ficibus interdum Olympias ventus nocuit. Plin. 17, 24.

rege illo haud dubie annuente, munimenta urbis auxerunt 1). Chalcis patria oratoris Isaei erat, cujus discipulus Demosthenes, et Lycophrontis grammatici et tragoediarum scriptoris Ptolemaei Philadelphi tempore. Denique Aristoteles, qui Athenas, ut invidiam sacerdotum effugeret, clam reliquerat, Chalcide obiit 2). Iam transeamus ad Eretriam, urbem Chalcide non minus antiquam 3); condita enim erat jam ante bellum Trojanum ab Atheniensibus, eoque finito ab Aeolo Atheniensi augebatur 4). Haec urbs maxime mercatura florebat, quam potissimum coloniis in Macedoniam, in Pallenem peninsulam, in Atho montem missis amplificabat 5). Societate cum Chalcide inita totius insulae imperium sibi vindicare potuisset; sed cum saepius cum illa bellum gereret 6), ipsa suas vires fregit. Datis hanc quoque urbem, quae graviter resistebat, expugnavit, magnamque civium partem, opulentissimos scilicet, in Persiam abduxit, ubi illis nova domicilia paravit 7). Eretria vetus ex illo tempore urbis solo aequatae imaginem praebat, ejusque fundamenta vel Strabonis tempore conspici poterant 8). Incolae a Persis relictis urbem non procul a vetere septentrionem versus denuo condiderunt. Aetate, qua maxime florebat, pluribus insulis maris Aegei imperavit 9); septem naves ad pugnam Salaminiam 10), et cum Styris urbe sexcentos milites ad Plataensem misit 11). Naves incolarum prius expeditioni Graecorum contra Persas in Asia minore susceptae et incendio Sardiis interfuerunt 12), quo magni regis animus acri odio exarsit. Incolae non tantum extremis, sed etiam mediis vocibus ρ addere solebant, atque propterea saepe derisui erant 13). Post bellum Persicum Eretrienses sub ditione Atheniensium erant, Philippus vero (pater Alexandri,) Plutarchum quendam ibi tyrannum imposuit, qui Phocionem acceptis Atheniensium auxiliis tam turpiter prodidit, ut ille exercitum suum aegre servaret. Plut. Phocion 13, 14. Plutarchus et postea tyrannum se gessit.

1) Κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν καὶ τὸν περιβολὸν τῆς πόλεως ἠύξησαν. Strabo 10. p. 24.

2) Καὶ πρότερον ἢ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβῇ, οὗ γε καὶ κατέλυσε τὸν βίον. Strabo 10. p. 33.

3) Sed minorem. Ἐρέτρια πόλις μεγίστη τῆς Εὐβοίας μετὰ Χαλκίδα. Strabo 10. p. 22.

4) Μετὰ τὰ Τρωϊκὰ Αἰκλὸς τὴν Ἐρέτριαν ὥκισε. Strabo 10. p. 23.

5) Ἐρέτρια μὲν γὰρ συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην καὶ τὸν Ἄθω πόλεις. Strabo 10. p. 23.

6) Ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέστη. Thucyd. 1, 15. c. extr. cf. Herodot. 5, 99.

7) Τοὺς δὲ τῶν Ἐρετριέων ἀνδραποδισμένους Δαίης τε καὶ Ἀρταφέρνης, ὡς προσέσχον ἐς τὴν Ἀσίην πλέοντες ἀνήγαγον ἐς Σοῦσα. Herodot. 6, 119.

8) Καὶ δεικνύουσιν ἔτι τοὺς θεμελίους· καλοῦσι δὲ παλαιὰν Ἐρέτριαν. Strabo 10. p. 31.

9) Ἐπήρχον δὲ καὶ Ἀνδρίων καὶ Τηρίων καὶ Κείων, καὶ ἄλλων νήσων. loc. cit.

10) Παρεχόμενοι Ἐρετριέες τὰς ἑπτὰ. Herodot. 8, 46.

11) Ἰστάντο Ἐρετριέων τε καὶ Στυρέων ἑξακόσιοι. Herodot. 9, 28.

12) Ἀμα ἀγόμενοι Ἐρετριέων πέντε τριήρεις. Herodot. 5, 99.

13) Τῷ γράμματι τῷ ρ πολλῶ χρησάμενοι οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ζημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κεκωμῶδῆται. Strabo 10. p. 32.

Deinde cives hujus urbis a partibus Philippi III, patris Persei et Achaeorum foedere junctorum steterunt. Tum Romani urbe ejusque statuis et tabulis potiti sunt 1). Disciplina, cujus auctor Menedemus erat (a. 400) ex hac urbe nomen accepit 2).

Inter utramque urbem *Ἀέλαντον πεδῖον* situm erat, quod Aelianus var. hist. 6, 1. *Ἀέλαντον πεδῖον* appellat. Vicus *Ἀμάρανθος*, Euronotum versus ab Eretria, qui septem stadia (i. e. quatuor millia pedum et ducentos) abfuit ab hac urbe, claro Dianae templo 3) insignis erat et ad agrum Eretrium pertinuisse videtur sicut

Τάμναι. Prope hanc urbem, non procul ab Euripo templum Apollinis jam Admeti et Herculis tempore exstructum erat 4).

Vicus (ἡ) *Οιχάλια* in interiore insulae parte erat, eumque commemorant Pomp. Mela 2, 7 et Plinius 4, 12.

Eurytus, ab Hercule certamine sagittarum victus, ei Iolen, pulchram filiam suam negavit; sed heros ille vico devastato filiam regis furtim abduxit 5).

Ἡ Κάροστος urbs a Dryopibus, quos Hercules patria expulerat, condita est 6). Sed Strabo colonos ex Attica huc immigrasse narrat 7). Haec urbs sub radicibus Ochae, summi insulae montis 8) centum viginti stadia (i. e. tria milliaria) ab extrema australi parte insulae sita erat. Ex monte, quem modo appellavi, templo Apollinis claro, prope *Μαρυμάριον* marmor in fodinis excisum, et praeterea amiantus inventus est 9). Hinc in Atticam transnavigare solebant. In bello cum Persis gesto urbs a barbaris oppugnata et regione devastata ad deditionem coacta est 10). Themistocles ab ea magnum argenti pondus poposcit 11).

1) Signa, tabulae praeae artis, ornamentaque ejus generis plura, quam pro urbis magnitudine aut opibus ceteris, inventa. Liv. 32, 16. Strabo 10. p. 33.

2) Horum philosophorum omne bonum in mente positum et mentis acie, qua verum cernitur. Cic. quaest. acad. I. 4.

3) Ταύτης δ' ἐστὶ κώμη ἡ Ἀμάρανθος, ἀφ' ἐπιτὰ σταδίων τοῦ τείχους. Strabo 10. p. 30. Στήλη, ἣν ἀνέθεσαν ποτε ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος. Strabo 10. p. 31.

Sacrum anniversarium Amarynthidis Dianae erat. Liv. 35, 38.

4) Ἀδμήτου δὲ ἕδρα λέγεται τὸ ἱερόν, πλησίον τοῦ πορθμοῦ. Strabo 10. p. 29.

5) Αἰψάνον τῆς ἀναιρεθείσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους. Strabo 10. p. 33.

Ut bello egregias idem (Hercules) disjecerit urbes

Trojamque Oechaliamque. Virg. Aen. 8, 290.

6) Κάροστίοι δ' εἰσὶ Δρύοπες. Thucyd. 7, 57.

7) Ὡκίσθαι δὲ τὰ χωρία ταυτὰ φασὶν ὑπὸ τῶν ἐκ Τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα. Strabo 10. p. 19. 20.

8) Κάροστος δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῷ ὄρει τῆς Ὀχης. Strabo 10. p. 17.

9) Πλησίον δὲ τὸ Μαρυμάριον, ἱερόν ἔχον Ἀπόλλωνος Μαρυμαρίνου, ὃθεν διάπλους εἰς Ἄλας τὰς Ἀραφηνίδας. Strabo 10. p. 18.

10) Ἐνταῦτα τοῦτους ἐπολιόρκειον (οἱ Πέρσαι) καὶ τὴν γῆν σφέων ἔκειρον.

11) Συνέλεγε χρήματα μεγάλα παρὰ Κάροστίων. Herod. 8, 112.

Graeci, qui post pugnam apud Salamina commissam insulas, quae Persis naves auxilio miserant, poena afficere conabantur, hanc quoque urbem aggressi agrum ejus populati sunt 1), Athenienses etiam post pugnam Mycalensem (479) cum Carystiiis bellum gesserunt 2), Postea (415—413.) Carystii Atheniensibus vectigales expeditioni eorum in Sicilia intererant.

Non longe a Carystiorum urbe τὰ Στύρα erant 3), quae jam Homerus (Il. 2, 539.) commemorat; eidem expeditioni Atheniensium quam ὑπήκοοι (Thucyd. 7, 57.) intererant. Incolae a Dryopibus, populo ex Thessalia pulso oriundi Graecorum classi apud Salamina subsidium duarum navium miserunt 4). Urbs ab Atheniensibus bello Maliaco (quod plane innotum est,) vel potius Lamiaco (Lamia enim non longe abfuit a sinu Maliaco,) a Phaedro Atheniensium quodam duce diruta est 5). Γεραιστός nobilis Euboeae portus (Liv. 31, 45.) urbs celebris et templo Neptuni insignis 6), locus navibus ex Asia in Graeciam trajicientibus appellendo opportunus. Jam Homerus urbis (Odys. 3, 177.) mentionem facit. Prope eam Hermolycus, qui in proelio apud Mycalen fortissime pugnaverant, sepultus est 7).

Ἡ Ἰσθιαία sub radicibus Theletrii montis sita a Perrhaebis 8), qui ex Thessalia in haec loca immigraverant, condita est. Persae hac urbe cum locis maritimis, quae sub ejus ditione erant, potiti sunt 9). Tempore Leuctricae pugnae (a. 371.) Ἐλλοπιεῖς a Philistida tyranno coacti in Histiaeam immigraverunt eamque auxerunt 10). Κήρινθος oppidum maritimum 11) et a Cotho Atheniensi conditum 12).

Ὁ Ὠρεὺς prope promontorium Κήρινθον valida civitas moenibus Liv. 31, 46. a Romanis eorumque socio Attalo Pergami rege bello cum Philippo III. gesto (200—196.) oppugnata et expugnata est.

Ceteras urbes minus claras, ne modum prolusionibus scholasticis concessum excedamus, silentio praetermittamus.

- 1) Οἱ δὲ Ἕλληνες, τραπόμενοι ἐς Κάρυστον, καὶ δηϊώσαντες αὐτέων τὴν χώραν κ. τ. λ. Herodot 8, 121.
- 2) Πολέμου ἔοντος Ἀθηναίοισι τε καὶ Καρυστιοῖσι. Herod. 9, 105.
- 3) Πλησίον δὲ τὰ Στύρα. Strabo 10. p. 18.
- 4) Στυρέες δύο νέας παρήχοντο. Herod. 8, 1.
- 5) Κατεστράφη δὲ τὰ Στύρα ἐν τῷ Μαλιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Φαίδρον, τοῦ Ἀθηναίων στρατηγῶ. Strabo 10. p. 20. 21.
- 6) Ἐχει δ' ἱερὸν Ποσειδάωνος ἐπισημότατον τῶν αὐτῆ, καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον. Strabo 10. p. 22.
- 7) Τοῦτον δὲ τὸν Ἐρμόλυκον κατέλαβε κείσθαι ἐπὶ Γεραιστῶ. Herodot. 9, 105.
- 8) Ἡ δὲ Ἰσθιαία γέγονε Πεθραϊβῶν κτίσις. Scymni orb. descr. v. 577.
- 9) Ἀπὸ τούτου ἔπλωον ἐς Ἰσθιαίην, ἀπικόμενοι δὲ τὴν πόλιν ἔσχον τῶν Ἰσθιαίων. Herod. 8, 23.
- 10) Μετόκησαν δὲ τὴν Ἰσθιαίαν Ἐλλοπιεῖς καὶ ἠύξησαν τὴν πόλιν. Strabo 10. p. 12.
- 11) Καὶ Κήρινθος πολίδιον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ. Strabo 10. p. 17.
- 12) Τὴν δ' ἐναλίαν Κήρινθον ὠσαύτως Κόθον (κτίσαι). Scymni orb. descr. v. 575.